

Neviim (prophètes) - Judges

Chapter 16

- 16,1 וַיֵּלֶךְ שִׁמְשׁוֹן, עִמָּה; וַיֵּרָא-שָׁם אִשָּׁה זֹנֵה, וַיְבֵא אֵלֶיהָ.
- 16,2 לַעֲזָתִים לֵאמֹר, בָּא שִׁמְשׁוֹן הַנֶּה, וַיִּסְבּוּ וַיֵּאָרְבוּ-לוֹ כָּל-הַלַּיְלָה, בְּשַׁעַר הָעִיר; וַיִּתְחַרְשׁוּ כָּל-הַלַּיְלָה לֵאמֹר, עַד-אוֹר הַבֹּקֶר וַהֲרִגְנָהוּ.
- 16,3 וַיִּשְׁכַּב שִׁמְשׁוֹן, עַד-חֲצִי הַלַּיְלָה, וַיִּקָּם בְּחֲצִי הַלַּיְלָה וַיֵּאָחֵז בְּדִלְתוֹת שַׁעַר-הָעִיר וּבִשְׁתֵּי הַמַּזְזוֹת, וַיִּסַּעֵם עִם-הַבְּרִיחַ וַיִּשֶׁם {פ}
- 16,4 עַל-כַּתְּפוּיו; וַיַּעֲלֵם אֶל-רֹאשׁ הַהָר, אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי חֶבְרוֹן.
- 16,5 וַיְהִי אַחֲרֵי-כֵן, וַיֵּאָהֵב אִשָּׁה, בְּנַחַל שָׂרְקָה; וַשְּׁמָהּ, דְּלִילָה.
- 16,6 וַיַּעֲלוּ אֵלֶיהָ סָרְבִי פְּלִשְׁתִּים, וַיֹּאמְרוּ לָהּ פְּתִי אוֹתוֹ וַרְאֵי בָמָה כַּחוֹ גְדוֹל, וּבָמָה נוֹכַל לוֹ, וַאֲסַרְנוּהוּ לַעֲנוֹתוֹ; וַאֲנַחְנוּ, נִתְּן-לָךְ, אִישׁ, אֶלְף וּמֵאָה כֶּסֶף.
- 16,7 וַתֹּאמֶר דְּלִילָה, אֶל-שִׁמְשׁוֹן, הַגִּידֵה-נָא לִי, בָמָה כֹּחֲךָ גְדוֹל; וּבָמָה תֵּאָסֵר, לַעֲנוֹתְךָ.
- 16,8 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ, שִׁמְשׁוֹן, אִם-יֵאָסְרֵנִי בְּשִׁבְעָה יִתְרִים לַחִים, אֲשֶׁר לֹא-חֲבֹבוּ-וְחִלְתִּי וְהִיִּיתִי, כְּאֶחָד הָאָדָם.
- 16,9 וַיַּעֲלוּ-לָהּ סָרְבִי פְּלִשְׁתִּים, שִׁבְעָה יִתְרִים לַחִים--אֲשֶׁר לֹא-חֲבֹבוּ; וַתֵּאָסְרֵהוּ, בָּהֶם.
- 16,10 וְהָאֲרָב, יָשָׁב לָהּ בַּחֲדָר, וַתֹּאמֶר אֵלָיו, פְּלִשְׁתִּים עָלֶיךָ שִׁמְשׁוֹן; וַיַּנְתֵּךְ, אֶת-הַיִּתְרִים, כְּאֲשֶׁר יַנְתֵּךְ פְּתִיל-הַנְּעֹלֶת בְּהִרְחוּ אֵשׁ, וְלֹא נוֹדַע כַּחוֹ.
- 16,11 וַתֹּאמֶר דְּלִילָה, אֶל-שִׁמְשׁוֹן, הַנֶּה הַתֵּלֵךְ בִּי וַתִּדְבֹר אֵלַי כְּזָבִים; עִמָּה הַגִּידֵה-נָא לִי, בָמָה תֵּאָסֵר.
- 16,12 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ--אִם-אֲסוֹר יֵאָסְרוּנִי בְּעַבְתִּים חֲדָשִׁים, אֲשֶׁר לֹא-יַעֲשֶׂה בָהֶם מְלֶאכָה; וְחִלְתִּי וְהִיִּיתִי, כְּאֶחָד הָאָדָם.
- 16,13 וַתִּקַּח דְּלִילָה עַבְתִּים חֲדָשִׁים וַתֵּאָסְרֵהוּ בָהֶם, וַתֹּאמֶר אֵלָיו פְּלִשְׁתִּים עָלֶיךָ שִׁמְשׁוֹן, וְהָאֲרָב, יָשָׁב בַּחֲדָר; וַיַּנְתֵּמְךָ מֵעַל זְרַעְתִּי, כַּחוֹט.
- 16,14 וַתֹּאמֶר דְּלִילָה אֶל-שִׁמְשׁוֹן, עַד-הַנֶּה הַתֵּלֵךְ בִּי וַתִּדְבֹר אֵלַי כְּזָבִים--הַגִּידֵה לִי, בָמָה תֵּאָסֵר; וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ--אִם-תֵּאָרְגֵי אֶת-שִׁבְעַת הַתֵּתֵקֶה, בִּיתְד, וַתֹּאמֶר אֵלָיו, פְּלִשְׁתִּים עָלֶיךָ שִׁמְשׁוֹן; וַיִּיקֶץ, מִשְׁנֹתוֹ, וַיִּסַּע אֶת-הַיִּתְד הָאֶרֶג, וְאֶת-הַמַּסְכֶּת.
- 16,15 וַתֹּאמֶר אֵלָיו, אֵיךְ תֹּאמַר אֶהְבְּתִיךָ, וּלְבָבְךָ, אֵין אֵתִי; זֶה שֶׁלֶשׁ פְּעָמִים, הַתֵּלֵךְ בִּי, וְלֹא-הִגַּדְתָּ לִי, בָמָה כֹּחֲךָ גְדוֹל.
- 16,16 וַיְהִי כִּי-הִצִּיקָהּ לוֹ בַּדְּבָרֶיהָ, כָּל-הַיָּמִים--וַתֵּאֲלָצֶהוּ; וַתִּקְצַר בְּפִשׁוֹ, לַמּוֹת.
- 16,17 וַיַּגֵּד-לָהּ אֶת-כָּל-לְבוֹ, וַיֹּאמֶר לָהּ מוֹכָה לֹא-עָלָה עַל-רֹאשֵׁי--כִּי-גִזִּיר אֱלֹהִים אָנִי, מִבְּטָן אִמִּי; אִם-גִּלַּחְתִּי וְסָר מִמֶּנִּי כֹחִי, וְחִלְתִּי וְהִיִּיתִי כְּכָל-הָאָדָם.
- 16,18 וַתִּקַּח דְּלִילָה, כִּי-הִגִּיד לָהּ אֶת-כָּל-לְבוֹ, וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא לְסָרְבִי פְּלִשְׁתִּים לֵאמֹר, עָלוּ הַפְּעַם, כִּי-הִגִּיד לָהּ (לִי) אֶת-כָּל-לְבוֹ; וַעֲלוּ אֵלֶיהָ סָרְבִי פְּלִשְׁתִּים, וַיַּעֲלוּ הַכֶּסֶף בְּיָדָם.
- 16,19 וַתִּישָׁנֶהוּ, עַל-בִּרְכִּיהָ, וַתִּקְרָא לְאִישׁ, וַתִּגְלַח אֶת-שִׁבְעַת מַחְלְפוֹת רֹאשׁוֹ; וַתִּסְחַל, לַעֲנוֹתוֹ, וַיִּסַּר כַּחוֹ, מֵעַלָיו.
- 16,20 וַתֹּאמֶר, פְּלִשְׁתִּים עָלֶיךָ שִׁמְשׁוֹן; וַיִּיקֶץ מִשְׁנֹתוֹ, וַיֹּאמֶר אֶצֵּא כְּפַעַם בְּפַעַם וְאֶנְעַר, וְהוּא לֹא יָדַע, כִּי יִהְיֶה סָר מֵעַלָיו.
- 16,21 וַיִּאחֲזֵהוּ פְּלִשְׁתִּים, וַיַּנְקְרוּ אֶת-עֵינָיו; וַיִּוְרִידוּ אוֹתוֹ עִמָּה, וַיֵּאָסְרוּהוּ בְּנַחְשִׁתִּים, וַיְהִי טוֹחֵן, בְּבֵית הָאִסִּירִים (הָאֲסוֹרִים).
- 16,22 וַיִּסַּח שַׁעַר-רֹאשׁוֹ לְצַמַּח, כְּאֲשֶׁר גָּלַח. {פ}
- 16,23 וְסָרְבִי פְּלִשְׁתִּים, וְגַאֲסָפוּ לְזָבַח זָבַח-גְּדוֹל לְדָגוֹן אֱלֹהֵיהֶם--וּלְשִׁמְשׁוֹן; וַיֹּאמְרוּ--נִתֵּן אֱלֹהֵינוּ בְּיָדָנוּ, אֶת שִׁמְשׁוֹן אֲנִיבְנוּ.
- 16,24 וַיִּרְאוּ אוֹתוֹ הָעָם, וַיִּהְלְלוּ אֶת-אֱלֹהֵיהֶם; כִּי אָמְרוּ, נִתֵּן אֱלֹהֵינוּ בְּיָדָנוּ אֶת-אֲנִיבְנוּ, וְאֶת מַסְרִיב אֲרֻצְנוּ, וְאֲשֶׁר הִרְבֵּה אֶת-חֲלָלֵינוּ.
- 16,25 וַיְהִי, כִּי טוֹב (כְּטוֹב) לָבָם, וַיֹּאמְרוּ, קִרְאוּ לְשִׁמְשׁוֹן וַיִּשְׁחַק-לָבוֹ; וַיִּקְרָאוּ לְשִׁמְשׁוֹן מִבֵּית הָאִסִּירִים (הָאֲסוֹרִים), וַיִּצְחַק לְפָנֵיהֶם, וַיַּעֲמִידוּ אוֹתוֹ, בֵּין הָעַמּוּדִים.
- 16,26 וַיֹּאמֶר שִׁמְשׁוֹן אֶל-הַנְּעַר הַמַּחְזִיק בְּיָדוֹ, הַנִּיחָה אוֹתִי, וְהִימְשֵׁנִי (וְהִמְשִׁינִי) אֶת-הָעַמּוּדִים, אֲשֶׁר הַבַּיִת וְכוּן עָלֵיהֶם; וְאֶשְׁעֵן, עָלֵיהֶם.

- 16,27 והבית, מלא האנשים והנשים, ושמה, כל סרני פלשתים; ועל-הנג, כשלת אלפים איש ואשה, הראים, בשחוק שמשון.
- 16,28 ויקרא שמשון אל-יהוה, ויאמר: אדני יהוה זכרני גא וזקני גא אך הפעם הזה, האלהים, ואנקמה וקם-אחת משתי עיני, מפלשתים.
- 16,29 וילפת שמשון את-שני עמודי התור, אשר הבית וכוון עליהם, ויסמך, עליהם--אחד בימינו, ואחד בשמאלו.
- 16,30 ויאמר שמשון, תמות בפשי עם-פלשתים, ויט בכם, ויפל הבית על-הסרנים ועל-כל-העם אשר-בו; ויהיו המתים, אשר המית במותו, רבים, מאשר המית בתיו.
- 16,31 וירדו אסיו וכל-בית אביו, וישאו אתו, ויעלו ויקברו אותו בין צרעה ובין אשפאל, בקבר מנוח אביו; והוא שפט את-ישכאל, עשרים שנה. {פ}